

Caspar Mauritius

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Casparus Mauritius, SS.
Theol. D. ... Ad Exequias, Quas Matronae honestissimae Ingeburg Schelwicks
Liberi moestissimi Hodie ad horam primam parant, Cives omnium ordinum
Academicos studiose invitat**

Rostochii: Kilius, 1651

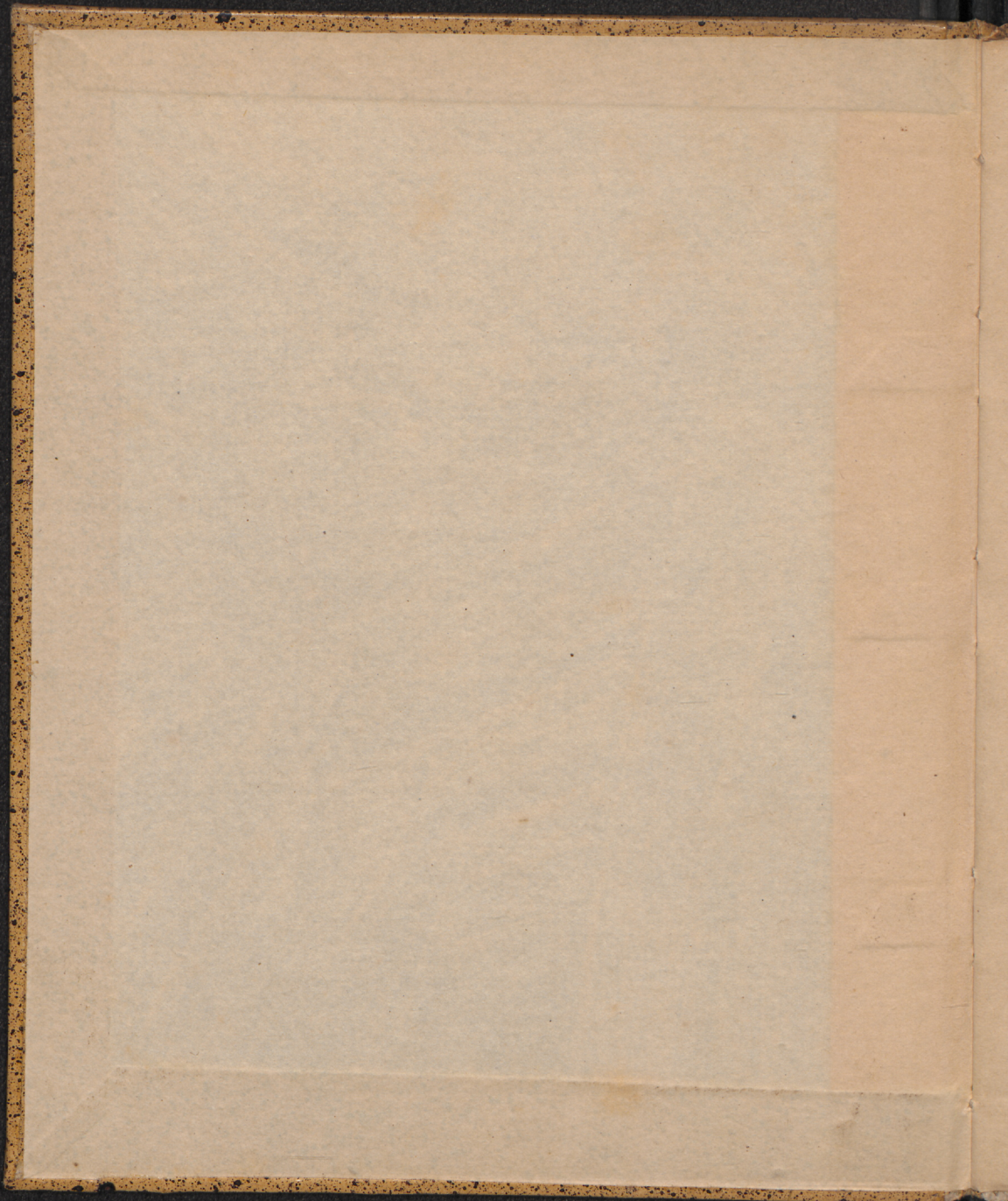
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn775779466>

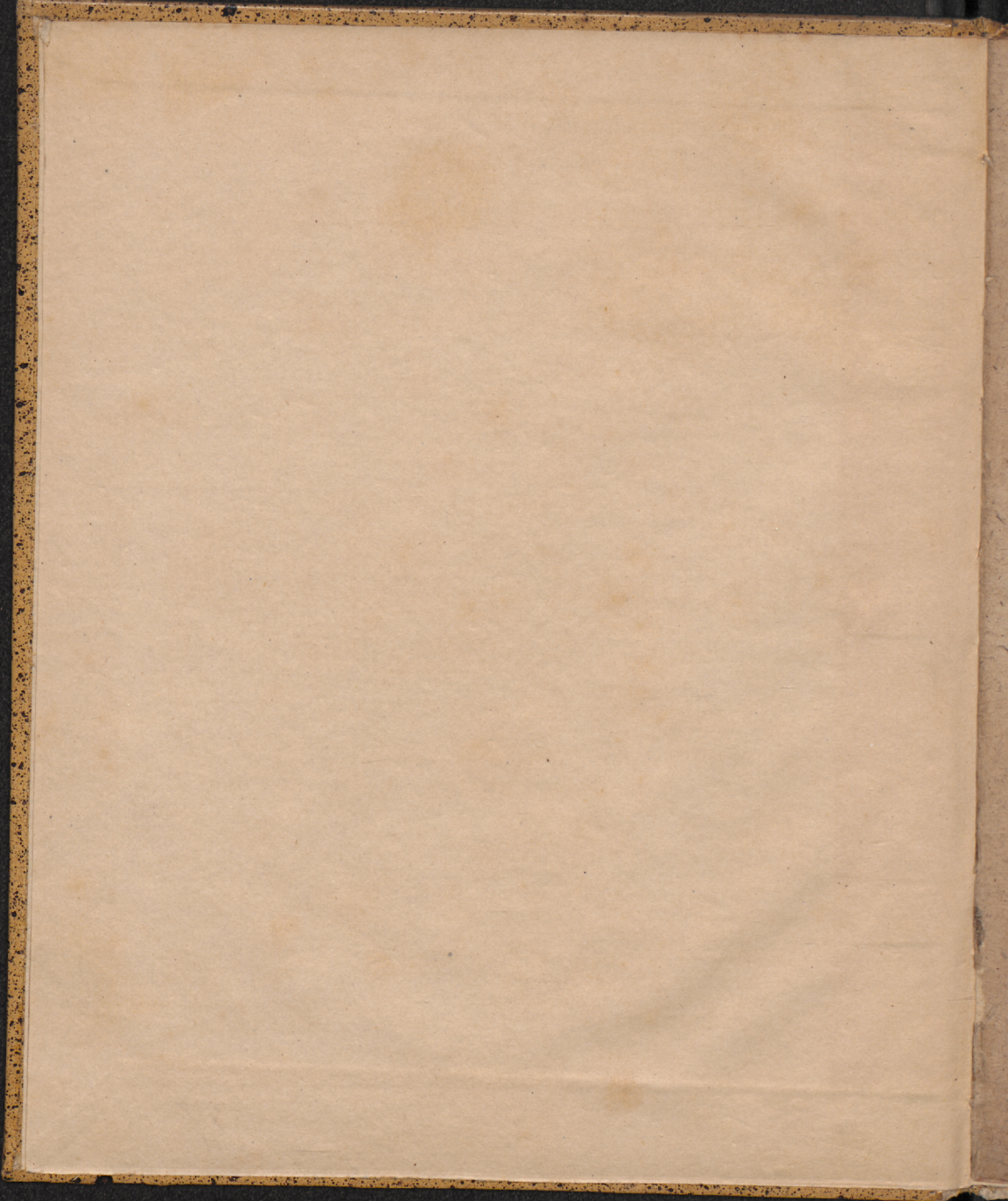
Druck Freier Zugang

Mauritius, C.,
in
Ingeburg Schelwich,
uxor. B. Bischofff.

Rost. 1651.

PROGRAMMA

78.

Quo

RECTOR

Universitatis Rostochiensis

CASPARUS MAURITIUS,

SS. Theol. D. ejusdemq; P. P.

& Eccles.

Ad Exequias,

QUAS

Matronæ honestissimæ

Ingeburg Schelmichs

Liberi mœstissimi

Hodie ad horam primam parant,

Cives omnium ordinum Academicos

studiosè invitant,

✽(o)✽

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILLII, Acad. Typogr.

Anno M, DC. LI,

221

ROGGAMMA

000

RECTOR

Universitäts-Bibliothek

CASPARUS MARRITIUS

In the year of our Lord 1611

at Rostock

Printed

at the Press

of the University of Rostock

ROSTOCK

1611

Printed

at the Press

1611

at Rostock

ROSTOCK

THE UNIVERSITY OF ROSTOCK

1611

155

Um omnes alii Fidei

Christianæ articuli, quos
Symbolum Apostolicum sic
dictum complectitur, effica-
cem in quibusvis hujus vitæ
ærumnis, imo in ipsa quoq;
morte consolationem suggere-
re aptæ natæ sunt, tum inpri-
mis tres ultimi, quos credere
nos profiteamur, articuli hanc rem præstare divina admi-
niculante gratia possunt: *Remissio peccatorum, Carnis re-
surrectio & Vita æterna.* Quod cum olim probè intelligeret
Illustrissimus & doctissimus Princeps ac Dominus, Do-
minus Georgius Princeps Anhaltinus, Præpositus Mag-
deburgensis &c. Princeps nulli pietate secundus, noluit
in consolatoria Epistola ad Illustrissimum Dn. Fratrem
morbo decumbentem alio animæ pharmaco uti, tres
arbitratus fidei articulos sufficere ad quemvis animæ
pariter & corporis morbum depellendum. Hos, inquit,
tres articulos tanquam præcipua consolationum capita-
summis calamitatibus nostris opponere discamus, ut in
hora mortis in hac consolatione acquiescamus, propter
quam facta sunt reliqua omnia. Condidit enim immensa
bonitate Deus omnes Creaturas Angelicas præsertim &
humanas, ut vita viverent æterna. Cum autem lapsi es-
sent homines, Deus ex mera bonitate justissimam iram

misericordia temperans, mirando totius Trinitatis con-
 silio decrevit, ut pro peccatis omnium nostrum victima
 factus filius nos ad finem illum reduceret, ad quam initio
 conditi eramus. Atq; ideo conceptus, natus, passus, se-
 pulchus, resurrexit, ascendit ad coelos, & in corda nostra
 mittit Spiritum Sanctum, accendit novam lucem. atq; in or-
 bem universum mittit doctores, per quos collecturus Ec-
 clesiam sanctam Catholicam fide & charitate conjunctis-
 simam annunciat verbum gratiae, ut habeamus Remissio-
 nem peccatorum: Carnis resurrectionem: Vitam deniq;
 aeternam. Nempe tria sunt, quae in hac vita anxios nos &
 sollicitos reddunt: conscientia vitae multis peccatis con-
 taminata, mors imminens malorum omnium terribilis-
 simum, deniq; vita praesens variis casibus infesta. His
 malis teridem bona opponuntur. Neq; enim ob peccata
 vitae antea torquebitur, quisquis credit toto pectore,
 sanguinem Jesu Christi Filii Dei fufum esse, ut nos mun-
 daret non ab uno vel altero, non a levioribus duntaxat,
 verum ab omni peccato, eundemq; Filium Dei seden-
 tem a dextris Dei Patris interpellare pro nobis, cui pro-
 fecto nihil negabit clementissimus Pater. Themisto-
 clem Plutarchus commemorat, exulem adeuntem Re-
 gem Molossorum, a quo sibi alias irato metuebat, fili-
 um Regis adhuc puerum accepisse, & hunc tenentem ad
 focum Regis procidisse, *ταύτην μεγίστην καὶ μόνην χάσιν ἀναν-
 τήρητον ἠγαμένων ἱκεσίαν τῶν Μολοσσῶν*, quod hunc supplicandi
 modum maximum & solum ferè repulsae non obnoxium
 Molossi reputent. Fides manus est, qua Christum apprehendimus,
 complectimur atq; ad salutem nobis applicamus, quem tenentes adeamus Patrem caelestem, nec
 ullatenus dubitemus, quin Ipse iram Patris a nobis
 avertu-

averfurus, exales nos reftiturus, & peccatorum omnium
veniam promiffimè fit largiturus. Hac fiducia pleni
mortem non horremus, etfi ea fit horribilis quædam na-
turæ destructio, peccati fpendium duriffimum, fidiffi-
morumq; amicorum, corporis nimirum & animæ, di-
remtio. Scimus enim carnem noftram refurrecturam,
adeoq; hic parem futuram Chrifti capitis, cujus refurre-
ctionem Ecclefia nunc devota memoria recolit, & mem-
brorum conditionem. De Solduriis five devotis apud
Gallos Cæfar lib. 3 de bello Gallico hæc pofteritati re-
liquit: Eorum hæc eft conditio, ut omnibus in vita com-
modis unà cum his fruantur, quorum fe amicitie dedi-
derunt: fi quid iis per vim accidar, aut eundem cafum,
una ferant, aut fibi mortem confeifcant, neq; adhuc ho-
minum memoria repertus eft quisquam, qui eo interfe-
cto, cujus fe amicitie devoviffet, mori recufaret. Et cur
nos mori recufemus, mortuo capite eodemq; amiciffi-
mo noftro, qui & refurrexit, ut & nos refurgeremus, nec
refurgeremus tantum, verum ad vitam eamq; æternam
refurgeremus? Chrifti fumus cohæredes, dicente Pau-
lo, fi modo cum eo patimur, ut & cum eo glorificemur.
Mortui fumus & vita nofta abfcondita eft cum Chrifto
in Deo: poftquam autem Chriftus, vita illa nofta, mani-
feftus factus fuerit, tum & nos cum eo patefciemus glorio-
fi. Exclamemus ergo cum Auguftino: Quemadmodum
defiderat cervus ad fontes aquarum, ita defiderat anima
mea ad te Deus. Sitivit anima mea ad te Deum fortem,
vivum, quandò veniam & apparebo ante faciem tuam?
O fons vitæ, vena aquarum viventium quando veniam
ad aquas dulcedinis tuæ? de terra deferta, in via & ina-
quofa, ut videam virtutem tuam & gloriam tuam, & fa-
ciem

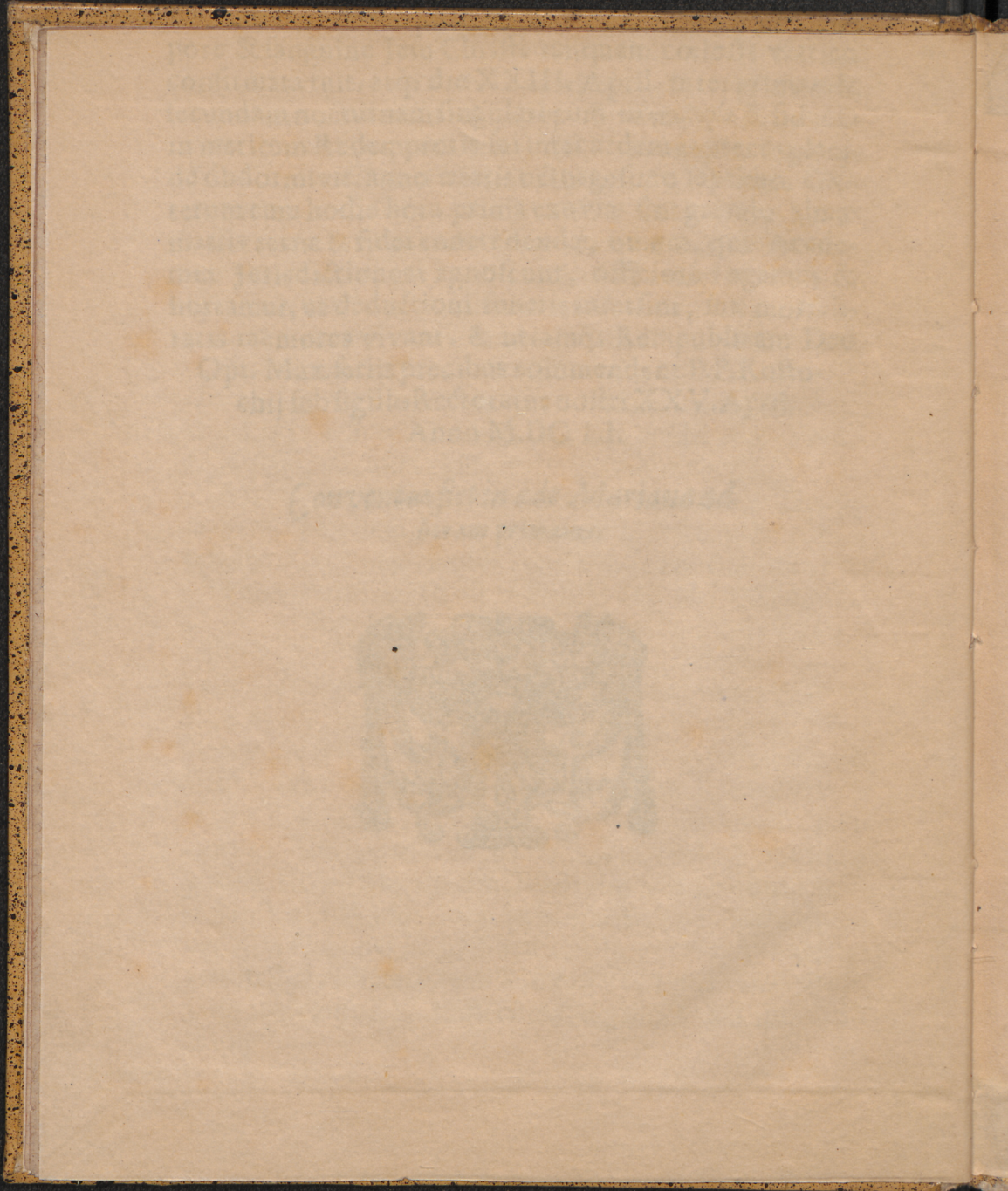
tiem ex aquis misericordiae tuae sitim meam? Sitio Domine, fons vitae satia me: sitio Domine, sitio te Deum vivum. O quando veniam & apparebo Domine ante faciem tuam? O dies praecleara & pulchra, nesciens vesperam, non habens occasum: in qua audiam vocem laudis vocem exultationis & confessionis, in qua audiam, Intra in gaudium Domini tui, intra in gaudium sempiternum, in domum Domini Dei tui: ubi sunt magna & inscrutabilia & mirabilia, quorum non est numerus. Intra in gaudium sine tristitia, quod continet aeternam laetitiam, ubi erit omne bonum & non erit aliquod malum: ubi erit quicquid voles & non erit quicquid noles: ubi erit vita vitalis, dulcis & amabilis, semperque memorialis: ubi non erit hostes impugnans, nec ulla illecebra, sed summa & certa securitas, secunda tranquillitas, & tranquilla iucunditas, iucunda felicitas, felix aeternitas, aeterna beatitudo & beata Trinitas, & Trinitatis unitas & unitatis Deitas, Deitatis beata visio, quae est gaudium Domini Dei tui. O gaudium super gaudium, vincens omne gaudium, extra quod non est gaudium, quando intrabo in te, ut videam Deum meum, qui habitat in te? De hoc gaudio gratulamur pie defunctae Matronae honestissimae **INGEBURG Schelwicks**/ cui hodie exequiae parantur: Nata ea est superioris seculi Anno sexagesimo quarto, Patre laudatissimo, Nauta ac Negotiatore apud nos quondam integerrimo, **HANS Schelwich**: matre modesta ac pia matrona, **INGEBURGI Sūchtinges**/ avia hodiernorum Sibrandorum. His parentibus nata & per lavacrum regenerationis Christo implantata *parag. 176* nostra in pietate & honestate primam aetatem transegit. Nubilis facta Viro Praestantissimo ac Doctissimo Dn. **BAR.**

BARTHOLDO *Wischopffen*/ Juris Civilis Practico
ac Fiscali Judiciis inferioris Rostochiensis nupsit, qui
ante annos XXIV. & quod excurrit diem suum pie
obit. Ex quo, dum vixit, septem suscepit liberos, natu
majorem Virum Eximium & Præstantissimum Dn. M.
JOHANNEM *Wischopff*/ Conrectorem Scholæ op-
pidanæ meritissimum: Samuelem, qui primum Ministri
Academiæ, quem Pedellum vocamus, postmodum in
Judicio provinciali Secretarij spartam ornayit, *vñv év*
áγίας: DOROTHEAM, nuptam Viro Clarissimo
Dn. M. EOWALDO *Kieben*/p. d. Rectori quondam
hujus Scholæ dignissimo, meritissimo: ANNAM-
REGINAM p. d. Viro Doctissimo Dn. GÜLLI-
ELMO *Smiden*/Cantori p. t. NICOLAITANO
dignissimo in matrimonium collocatam: ELISABE-
THAM pariter p. defunctam, in matrimonio olim
sucundissimo viventem cum Reverendo & Clarissimo
Viro, Dn. M. JOHANNES *Harberding*! in æde
Sp. S. Pastore adhucdum fidelissimo, Dn. Collega &
Compatre pl. dilecto & honorando: INGEBURGIN
p. m. elocatam Aromatopolæ Haffniensi: & ELISA-
BETHAM, quæ in infantia est extincta. Ex his
μυαγείας nostra liberorum XXVI. facta est Avia. Pietate
sectata est, & in pietate liberos suos educavit. Ante
quadrantem anni in morbum incidit, qui indies incre-
mentum sumpsit, adeo ut visu & auditu privata ex fini-
stra corporis parte membra sentiret quasi emori. Proin-
de ad placidam se composuit mortem, & hac fini
ministerio Pl. Reverendi & Excellentiss: Dn. JOHANNIS
CORFINII, SS. Theol. Lic. P.P. & Pastoris
Mariani, Dn. Collegæ amicissimi & honorandi cor-
pore

pore & sanguine Jesu Christi tanquam cœlesti viatico confirmata fuit, atq; die XXIII. April. inter primam & secundam nocturnam singulari cum *παρρησιόφω* & fiducia in meritum Redemptoris sui inter ardentis preces placidè obdormivit, anno ætatis octuagesimo septimo. Cæterum cum hodie hora prima exuviæ sint gremio almæ matris terræ & fidei concredendæ, omnes, qui Academia Jurisdictionem agnoscunt, officiosè rogamus & hortamur, ut deductioni funeris intersint, suæ mortalitatis memores vivant, & utramq; Rempublicam Deo Opt. Max. feris precibus commendent. P.P. Rostochij sub sigillo Rectoratus nostri XXV. April. Anno M.DC.LI.

*Conventus fiet in æde Mariana ad
horam primam.*

averfurus, exales nos reftiturus, & peccator
veniam promiffimè fit largiturus. Hac
mortem non horremus, etfi ea fit horribilis
tura destructio, peccati ftipendium duriffi
morumq; amicorum, corporis nimirum &
remtio. Scimus enim carnem noftam re
adeoq; hic parem futuram Chrifti capitis, c
ctionem Ecclefia nunc devota memoria rec
brorum conditionem. De Solduriis five
Gallos Cæfar lib. 3 de bello Gallico hæc p
liquit: Eorum hæc eft conditio, ut omnibus
modis unà cum his fruantur, quorum fe an
derunt: fi quid iis per vim accidar, aut eu
una ferant, aut fibi mortem confeifcant, ne
minum memoria repertus eft quisquam, qu
cto, cujus fe amicitia devoviffet, mori recu
nos mori recufemus, mortuo capite eode
mo noftro, qui & refurrexit, ut & nos refur
refurgeremus tantum, verum ad vitam ea
refurgeremus? Chrifti fumus cohæredes,
lo, fi modo cum eo patimur, ut & cum eo
Mortui fumus & vita nofta abfcondita eft
in Deo: poftquam autem Chriftus, vita illa
feftus factus fuerit, tum & nos cum eo patef
fi. Exclamemus ergo cum Auguftino: Qu
defiderat cervus ad fontes aquarum, ita de
mea ad te Deus. Sitivit anima mea ad te D
vivum, quandò veniam & apparebo ante
O fons vitæ, vena aquarum viventium qu
ad aquas dulcedinis tuæ? de terra deferta
quofa, ut videam virtutem tuam & gloriam

A 3

